

یونس

۱

یونس خدا کا دَوَزه

۱ خداوندی کلام، بر یونس کہ امّتای زوئہ یه، نازل بہ و واتّشہ: ۲ «پرز و بش بہ نینوا، آیال شہر و چپی ضد جار بژن، چوم چوون شرارت چمن، چمی پیشی کا استہ.» ۳ اما یونس پرشته تا خداوندی حضوری کا دَوَزه بہ ترشیش! بس یافا بندری را رابی بہ. اوآ کا گشتی ای تَلَفْتِشہ کہ بَشی ترشیشی را. اِشْتَن کرایہ آدوشہ و دَنشتہ گشتی تا چوون ہمراہ خداوندی حضوری کا بہ ترشیش دَوَزه.

۴ اما خداوند تند واپی دریا کا وَزِشہ و ہنتہ یال کلاکی دریا کا پرشته کہ نزدیک بہ گشتی بچکہ. ۵ ملوانین گرد ترسیستینہ و ہر گمیلہ اِشْتَن خدا وری کا خلیع گردشونہ. اُون گشتی باری دریا کا ویکردشونہ تا آپی سبک آگرن. اما چپی پیش، یونس شہ با گشتی جیرین طبقہ دیلہ و اوآکا دراز گشش با و سنگین خواوی آشا. ۶ گشتی ناخدا شہ چپی وَر و واتّشہ: «چنتہ بَشای راحت بَخسی؟ پرز و اِشْتہ خدا دَخون، شاید آخدا بَمون نظر دَرَفَنہ و ہلاک مَبِیِم.»

۷ موقع ملوانین یندی نہ واتّشونہ: «باین فُرعہ دَرَفَنم تا بزونم چیکی واسی ام بلا چمہ سر اومہ.» بس فُرعہ دَرَفَندِشونہ و فُرعہ یونسی نوم براومہ. ۸ پس آپی کا دَفَرِسشونہ: «بمون نہ بواج چی کی واسی ام بلا چمہ سر اومہ؟ اِشْتہ کار چہ؟ کیا کا بومیش؟ تہ گمیلہ مَمَلکتی بَنیش؟ گمیلہ قومی کاییش؟» ۹ یونس جواو دوشہ: «آز عبرانی ایمہ و یہوہ، آستمونی خدا ترسی چمن دیلی کا استمہ، ہ کہ دریا و خِشکی خلق گردشہ.» ۱۰ آ مَرِدکِن بَرک ترسیستینہ و آپی کا دَفَرِسشونہ: «ام چہ کاریہ کہ گردرہ؟» چوم اُون بَزین کہ خداوندی حضوری کا دَوَزه، چوم کہ اِشْتَن پیشتری اوون را واٹش بہ.

۱۱ کلاک ہی ورتّر و ورتّر آپی. پس ملوانین یونسی کا دَفَرِسشونہ: «بہ تَنہ چہ بگرم تا دریا چمہ را آروم آبو؟» ۱۲ یونس واتّشہ: «مِن پِگرہ، دریا کا دَرَفَنہ، آ

موقع دریا شمه را آروم آبو. چوم بزنیم ام یال کلاک چمن واسی شمه سر اومه.»^{۱۳} اما آ مردکن ور پارو زندهشونه تا گشتی آگاردین به خشکی، ولی نداشتشونه چوم دریا کلاک هی ورتتر آبی.^{۱۴} بس خداوندی درگا کا خلیع زندهشونه که: «ای خداوند، متت بگردیمون ام شخصی جانی واسی تلف مبییم. مرزن چمه دس ایله بی گناهی خونی آلوده ببو. چوم ای خداوند، ته هر چه که ته راضی بگردی انجام بدایش.»^{۱۵} آ موقع یونسی یگتیشونه، دریا کا دَرَفَنَدِشونه، و کلاکی نه دریا آرام آبه.^{۱۶} آ مردکن برک خداوندی کا ترسیستینه و به خداوند قریونی تقدیم گردشونه، آبی را نذرونی گردشونه.^{۱۷} آ موقع خداوند یال مای و یسا آگردشه تا یونسی و پیره و یونس سه روز و سه شو مای ایشگی کا استبه.

۲

یونسی دعا

۱ و یونس مای ایشگی کا خداوند، اِشَن خِدا وَری کا دعا گردشه^۲ و واتشه:
 «چمن پریشونی کا خداوندی دَخوندمه من کمک بگره
 و آچمن دعا جواوی دوشه.
 قبری دیله نه کمکی را خلیع زندهمه
 و ته چمن سسی دَرَسیره.
 ۳ مین دَرَفَنَدِرا آ تونی کا،
 دریا تونی کا؛
 آون چمن دوری گتیشونه
 و گرد اشته موجن و آوون سیل
 چمن سری کا دَوِیَرَدِینه.
 ۴ آ موقع واتمه اشته چمی کا بَلْگه ایمه.
 اما هنی اشته مقدس معبدی بویندیم.“
 ۵ خُروشان آون مین دَرَوِنْدِشونه جیر تا چمن جانی ویگرن،
 تا دریا تون شیمه جیر؛
 دریا تونی و اِشَن چمن سری دور دَپِیچِستینه.
 ۶ جگایی که کواون بن، دریا تونی کا نِشْتَبَه.
 آز تا زمینی تون جیر شیمه و زمین اِشَن زندانی بری تا ابد چمن دیمی کا

دوستیشه .

«با اِم حال تِه چِمِن زندگي قبری نه برورِدِرِه،
تِه اِي خداوند چِمِن خدا.

وختي چِمِن جان چِمِن ديلي کا بي هوش اَبِي،
خداوندي وير وِرِدِمِه؛
و چِمِن دعا آرسته به تِه
و اِشته مقدس معبد.

اَكسوني که بي اِرزش بُتون عبادت بَگردين،
اَوِن اِشْتَن اميدي که اِشته محبتي هِستِشونه ترک گِرَدِشونه.
اَمّا آز سُکور گزاري و آوازي نه
به تِرا قِربوني بَگرديم،
و چِمِن نَذري ادا بَگرديم.
نجات خِداوندي شِن اِسته.»

اَبَس خِداوند مایي دستور دوشه، و مایي یونسی خِشک زمینی سَر قِبي گِرَدِشه.

۳

یونس بَشی به نینوا

اَموقع خِداوندي کلام دومین گره بر یونس نازل به و واتِشه: ۲ «پِرز و بِش به
نینوا، اِ یال شَهر و پِیغومی که به تِنه بَوَاتیم، او آکا جار بَزن.» ۳ یونس پَرشته و
طبق خِداوندي کلام شَه به نینوا. نینوا وِر یال شهری با که سه روز طول گِشی
تا اَبِي کا بَگردی. ۴ یونس دَشه شهری دیله و اِبي روزی اندازه راه شَه جار زُنْدِشه:
«چهل روز پِش نینوا زیر و رو یی.» ۵ نینوا مردم به خِدا ایمان وِرْدِشونه، اَوِن
اِعلام گِرَدِشونه که گِرْد روزه بَگرن و کِیل دَکرن، روکی نه تا یال.

اِوقتی اِم خَوَر آرسته نینوا پاتشا گوش، اِشْتَن تختی کا پَرشته و شاهانه ابا
بَرورِدِشه، کِیل دَگِرْدِشه و خاکیستری کا نِشته. ۷ اَموقع نینوا اِم سَر تا اَسری کا
فرمان صادر گِرْدِشه و واتِشه: «پاتشا و چِی پيله ترون دَسْتوري نه، هیچ اِنسان
یا حیوون، رَمَه یا مال، نَبی چِی اِشْتَن گِ کا دَنن، نه غذایی بَرِن نه آوی بِنِچِن.
اِنسان و حیوون بَسی کِیل دَکرن و خِدا درگاه کا مَنّت بَگرن و هر کِميله اِشْتَن بَد
راه اون کا آگِرْدِن و ظلم و سِتمی کا دَس پَگرن. ۹ کسی چه بَزنی؟ شاید خِدا
منصرف اَبَه، به رَحْم با و اِشْتَن بَرک حَشمی پِیشی بَگره و هلاک مَبِییم.»

۱۰. وختی خِدا چَوون کاری ویندِشه و اِمکه چننه اِشْتَن بده راه اون کا آگردینه،
منصرف آبه و اَبلاپی که واِشَبه، چَوون سَر نوردِشه.

۴

یونسی عصبانی بیبه

۱. اما یونس اِم کاری کا وِر بَدش اوَمه و بَرک عصبانی آبه، ۲ و خِداوندی درگاه
دعا گردِشه، واِشه: «ای خِداوند، بگم وقتی آز چِمِن وطنی کا بیما اِمی نواتمه؟
اِمی واسیا که اَلْبَحَل دَوشْتیمه و شیمه تَرشیش. چوم بَزَنیم که تِه خِدا ی پور
لطفی اِستیش، رحیم اِستیش، عَری عصبانی بَبیش و اِشته محبت تمون اَنیَب
و بلا ویسا آگرده کا منصرف بَبیش. ۳ حِسَه ای خِداوند، چِمِن جانی ویگه که
مَرده به مِرا زنده مَنده کا چاکتر اِسته.» ۴ اما خِداوند جَواو دوشه: «آیا دُرسته
که عصبانی اَبی؟» ۵ اَموقع یونس شهری کا شه برون و جگایی شهری شرقی
طرف، زمینی سَری کا نِشته. اوآ کا اِشْتَن را سایه وونی وَج آگردِشه و چپی سا
جیری کا نِشته تا بَوینه شهری سَر چه بلاپی بوَمی.

۶ اَموقع خِداوند خِدا، اوآ کا گیاهی پَروردِشه و اَبی تا یونسی سَر رُشد دوشه تا
تیی را سا دَرَفنه و گَرَمش اَبی وِر اَذیت مَگره، یونس اَگیاه واسی وِر شاد آبه. ۷ اما
صَبایی نه روز صَبی سَر، خِدا بولیزگه اَبی ویسا آگردِشه تا گیاه بَزَنه و گیاه
خِشک آبه. ۸ وختی آفتاو پَرمه، خِدا شرقی طرفی نه گرمه وایی وَرِشه و آفتاو
هِنته یونسی سَری کا دَتاوه که بی تاو آبه و مرگ آرزو گردِشه و واِشه: «مَرده به
مِرا زنده مَنده کا چاکتره.»

۹ اما خِدا یونسی نه واِشه: «آیا دُرسته که ایله گیاهی واسی هندی عصبانی
اَبی؟» یونس واِشه: «ها، البته که دُرسته، هَده عصبانی اَبوم تا بَمرم.»
۱۰ خِداوند واِشه: «تِه اِم گیاه واسی که اَبی را زحمتی گشه نیره و اَبی پَرورده
نیره، دیل سوچی بَگردیش، گیاهی که اَبی شوی کا پَرمه و اَبی شو دِیتر پَزمرده آبه.
۱۱ حِسَه آز چننه بَشایم نینوا را دیل مَسوجونم، اَیال شهری را که صد بیست
هزار نفری کا وِرتر جَمعیّت اِسته. جَمعیّتی که اِشْتَن راست دَس و چپ دسی
یَندی کا تَشخیص نِمَداین و هَده وره حَیوونونی نه که اوآکا اِستینه؟»